

ЧОВЕК ЗА ЧОВЕКА

НА 25 ОКТОМВРИ т. г. в една от залите на Профсъюзния дом В. Търново се състоя среща на ръководители на бригади за комунистически труд от различните отрасли на стопанския живот в окръга.

Проведена по инициатива на Окръжния съвет на профсъюзите, Окръжния комитет на ДКМС и редакцията на вестника, тази среща представляваше истински преглед на едно от най-прогресивните движения, намерило отклик сред нашата трудов народ — движението за комунистически труд.

Председателят на ОСПС — др. Минчо Стефанов говори за масовото разрастване на това движение. Пионерите — бригади за комунистически труд отдавна не са сами. Сега в окръга има 184 бригади с 2640 участници, носещи това високо звание и 1444 бригади и 195 смени с общо над 24 000 участници, които се борят за това звание. Те действително са пример за подражание на целите работнически и учредженски колективи, на цялите кооперативни стопанства. Похвален е примерът и на 14-те предприятия, които се борят за званението на това звание.

Много интересни неща разказаха присъстващите за трудовете успехи и за живота на техните бригади, превърнали се в здрави, сплотени семейства. Някои от тези вълнуващи разкази поместваме в настоящия брой.

Движението за комунистически труд е една огромна сила за възпитанието на новите хора — строителите на социализма и комунизма.

ВЯРНО ПУЛСИРА РАБОТНИЧЕСКОТО СЪРЦЕ

Стефан стои прав до спирачната будка, вперил поглед напред към бляващата дим машина. На гара Плячковци товариша колет, покрити със слана. Ръцете му измръзнаха, а целият той потръпваше в есенната студена нощ. За да се поспопли гой се накланяше ту на единия ту на другия си крак, допираше ръце до опущения от колбата горещ фенер. Дългата снага на тежкотоварния влак бавно пълзи нагоре. Локомотивът пухти, провира се през тунелите, лъчатуши по стръмния железен път. Изведнъж след дълъг тунел се показва ясното небе. Спирачът потри очи от пушека и вълна чист въздух. Хладен балкански вятър го обляхна, но той не усети студен тръпчил, нещо друго почувства. Душата му се стопли. Лицето му се озари от лека усмивка. Спомен, хубави светли спомени. Той си представи гара Г. Оряховица — разпределителна, чер-

венния салон пълен с другари от партийния и профсъюзен актив, със спирачи, началници влакове, работници от превозния товарен наряд. Спомни си топлия приветствен думи на профпредседателя:

За преизпълнение на обещанията си в чест на VIII конгрес на БКП, за безаварийна и образцова работа като спирача на Стефан Христов Маринов се присъжда званението „Ударник на комунистическия труд“.

Още звучат в ушите му тези скъпи думи, с които го наградиха заслужено. Закърмен и възпитан от Партията комунистически спирач Стефан Маринов 15 г. неотстъпно бди на своя железничарски пост. През знойните летни дни и през мразовитите зимни нощи неговите корави ръце здраво държат спирачното витло. Погледът му не изпуска нито един сигнал по железния път. В отклик на почва за бързо и сигурно возене на влаковете той не допуска никакъв брак или авария. Усвои втора професия, като се подготви да работи за началник влак. Сега на много от директните влакове за Русе или Плевен освен локомотивния машинист и помощник машиниста, цялата влакова бригада се състои от един човек. Много често това е Стефан Маринов.

Идва светъл ден. Мъдростта на нашата Партия трасира пътя към комунизма. По него заедно с хиляди първенци радостен и горд ще крачи и тихият, но с вярно пулсиращо работническо сърце спирачът Стефан Маринов.

Ст. КУЛОВ

ЕДИНЕН КОЛЕКТИВ

Станю Матеев, Юлка Чолакова и Цанка Колайлъкова са продавачи на обувки в магазин № 22 на търновското предприятие „Нармаг“.

Станю е търговски работник от 1951 г., а в паянда за обувки работи от 1952 г. Най-хубавото у него е вниманието, с което се отнася към всеки купувач, посетил магазина.

Дълго мисли тричленният колектив в движението за комунистически труд. Та нали той е малък, само от трима души, не може да живее пълнокръвно, както бригадите в промишлените предприятия. Но въпреки това се реши. Това стана в началото на тази година. От тогава той заработи по новому. Задълженията на бригадата станаха по-големи, животът по-богат. В предприятието започнаха да я съчат за пример. Малкият колектив през месец юли преживя голяма радост — удостоиха го с високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Бригадата изпълнява плана редовно. Само за месец септември вместо 26 000 лв., стокооборот тя реализира 30 960 лв., а планът си за месец октомври изпълни още на 27, като вместо 26 000 лева до тази дата постъпиха в касата 27 598 лева. Така поореца Конгреса на любимата ни партия бригадата на Станю Михайлов Матеев. Бригадата израства като нов, единен колектив. Затова помощта и въвеждането на бригадноимуштествената отговорност. При нея най-добре се почувствува другарството, взаимомощта. В какво се изразява?

Понякога при един или друг продавач се натрупват повече купувачи. Обслужването им се затруднява. И то другарът идва на помощ. Двамата по-добре помагат, предлагат исканите обувки, задоволяват нуждите на клиентите. Така е винаги.

Бригадата води безпощадна борба срещу нечестивите стоки. Когато получи таква веднага прави рекламация, връща я. Колективът не желае да предлага на гражданите некачествени обувки.

С въвеждането на бригадноимуштествената отговорност в магазин 22 са решени няколко въпроса: удължи се работното време от 8 на 12 часа, а за зимата 11 часа, като всеки работник работи пак по осем часа дневно. От друга страна редовно се осигурява ползуването на платения отпуск.

По този път върви сега бригадата. Голямо внимание отделя за повишаването на културата и възпитанието. Бригадирът и Цанка са включени в просветните звена за изучаването на материалите на Осмия конгрес на БКП а Юлка учи руски език, той й е необходим като продавача в град, който всяка година се сположда от стотици съветски другари. Членовете на бригадата ходят колективно на кино, театър, четат книги, вестници. . . Така живее бригадата за комунистически труд от търновското търговско предприятие „Нармаг“. Нейните членове, както всички, са обхванати в буйния кипен за достойна среща на Осмия партиен конгрес, като винаги печелят съревнованието, в което са с магазин № 1.

„Добре“ РАВНО НА „БЛИЗКО ДО КОМУНИЗМА“

ТЕ СА САМО една част от големия колектив на машиностроителите в ДМЗ „Червена звезда“ — с. Дебелец. От девет души се състои бригадата на Иван Станевски. По всяко време на дежурствата трима от тях са на пост край борверите. Нещо ги събра, съюзни тези различни по възраст, по знания, по интереси работници от първа, втора и трета смяна. Не бяха само трите машини. Но може би от тях се започна.

През 1959 година се сформира бригадата и започна работа по новому. Всеки взе да идва 15—20 минути преди работното време, за да проследи до къде е стигнал другарът му в работата и в определената минута без спирание да „поеме“ машината. Тука край борверите се вгледаха внимателно всички един в друг и

откриха, че могат да са много близки, добри другари. Постепенно в труда, сред грохота на кабели и кранове, сред звъна на новите машинни части се роди едно ново семейство, което скоро беше наречено „бригада за комунистически труд“.

На всеки от членовете на бригадата е трудно да разкаже за богатия и разнообразен живот, който водят, за успехите, които имат на вред.

При равностойността за изпълнението на плановите срещу тяхната бригада винаги стои цифрата 170 на сто. На своите борверски бригадари работи корупцията на различните строителни машини. Това е един от най-напрегатите трудови процеси в завода, но той не плаши нито бригадари нито селител на народен орден на труда — златен — Деню Райков, нито двамата младежи — Георги Стефанов и Илия Димитров. Всеки има освен своите още осем чифта ръце, които на мига са готови да се протегнат за помощ; всеки види освен същите своите осем чифта очи, които откриват и поправят всяка грешка, всеки дефект; всеки има осем близки сърца, които се радват на успехите и живеят с тревогите му.

„Братя да бяха не бяха си жертвували целите, не делили почивки както направиха това нашите хора“ призапелено говорят Ангел Малчев и Дончо Иванов. Те и двамата имат нови съпътствени домове в селото, които израснаха неочаквано бързо. С жигерастостен глъч цялата бригада копаеше и зидаше строеже.

Пред изпитната комисия за получаване на по-горен разряд ще се явява Георги

Стефанов, но Ангел Малчев е неотлъчно до него. Припомня му някои неща, успокоява го, а очите му горят така трескаво, като че самият той ще влиза на изпит.

С благодарност и уважение към бригадата на Иван Станевски винаги се отнасят деветте момчета, които работят на съседните стругове. Млади и неопитни дойдоха те и с удивление гледаха майсторите на борверите. Но тези майстори се оказаха прекрасни учители по стругарство. Те търпеливо учеха начинаещите си другари докато изковаха от тях девет прекрасни стругари, които стигат вече изпълнение на плана 140 на сто. Димитър Стайков с право говори от името на бригадата за комунистически труд: „Смятаме, че не е достатъчно да бъдем само няки добри работници, да живеем дружно. Стремим се да помагаме и на другите да стават като нас“.

Невъзможно е наистина да разкажат за всичко тези хора. Те от сърце предадоха своя опит на ловешките машиностроители, с основаниеност значите „Отличник в тежката промишленост“, работят безупречно, обичат се като братя. Те просто са свикнали с всичко това и на въпроса, как живеят, отговарят с една дума — ДОБРЕ. Една дума, която е изпълнена с много съдържание! В нея се крият много трогващи моменти на взаимомощ, много щастливи вечери прекарани със семействата при палавия смех на летата.

ДОБРЕ се равнява на трите крилати думи — БЛИЗКО ДО КОМУНИЗМА.

Бл. ИОРДАНОВА

Радостта ни импулсира

„Ракетна бригада“ така ни наричаха, когато ние петте телефонистки от ПТТ станция — Свищов, решиме да се борим за званението „Бригада за комунистически труд“. От тези първи дни измина доста време. Ние действително сме вече бригада за комунистически труд. Работата ни върви добре. Най-важното е новото отношение, което имат хората от бригадата към нея. Всеки се стреми да се дават бързо и качествено телефонистки услуги на гражданите, без да държи сметка по коя телефонна линия е работата. Всички се притичват на помощ там, където напрежението е голямо. Тази дружеска загриженост и взаимомощ помощна на една от нашите другарки, която трудно се справяше с работата. Сега тя вече работи сърчно и

добре и расте като квалифицирана телефонистка.

Може би това, че ни винаха „Ракетна бригада“ ни наведе на мисълта да изберем за наш патрон Юрий Гагарин. Много радости ни донесе това. Ние се свързахме с него и в писмо му разказахме за работата си и за живота. Голяма беше радостта ни когато получихме от първия космонавт топло писмо и снимка с автограф. На 12 април тази година ние бяхме не само изненадани, но трогнати и щастливи — Юрий Гагарин в деня на годишнината от своя полет ни поздравя по радио Москва. Това са наши радости. Те ни импулсират да се трудим и живеем по комунистически.

Невия Костова Николова
ръководителка на бригада „Юрий Гагарин“

В БРИГАДАТА ВСИЧКИ СА ДОБРИ

На самия бряг на дигата се издига червена тухлена сграда. Заводската линия минава до нея и като се провира под изправените дименни колони се губи зад чакълестите грамади. Наблизо кранът е подхванал бетонна колона а около нея се съвети хора. Студено е. Сива, като лек дим, мъгла е легнала тихо над сухата и пожълтала равнина. Ранната есен е позлатила крайречните тополи. Изправям се на дигата и гледам сухо дъно на „гърлото“ — така свищовци наричат каналом по който се разлитат пролетните води на Дунава. Може би само след година — тука ще дойдат дълбачки, скрепери и булдозери и от това „гърло“ ще стане истински плавателен канал. Пълните се чакъл и пясък пароми идт шлепове ще идват до брега и автоматична линия ще отнася товара към тази тухлена сграда, където едният чакъл ще се натроши от стоманени зъбци на ситни късчета, а

оттам по „естаката — 19“ към Завода.

„Естаката — 19“ — така се казва този дълъг път, построен от бригадата на Иван Генев — първата строителна бригада за комунистически труд.

Бригадирът, човек на средна възраст, с посребрени от годините коси е енергичен и дисциплиниран. Подобно на малко камъче носено от буйн планински поток, го подхваща неволната още на 14 години. С майсторите, със старите селвиески майстори, учи Иван занаята. И то какво учене? Цял ден мъкнеш кал. Ръцете ти изтръпват от раманата, а гърбът боли. Легнеш вечер под сайванта и неможеш да заспиш от умора. Проплет първи петли и чак тогава уморените от стискане очи се отпускат, за да задремеш за час-два. На другия ден отново същата мъка. . . Къде ли не сикта Иван Генев с майсторите?..

Обикаля из Загорето, мъкна товар по скелите в Бургас, Варна, докато един ден потопът го изхвърля от течението си в Свищов. Тук и свива гнездо.

Оттогава минават много години. Но запитах ли го за живота му, като че ли най-много радост му доставя да разкаже за бригадата, като за нещо скъпо.

И наистина. От 1955 година бригадирът работи с едни и същи хора. Изпратиха му ученици от училището за трудови резерви. Трудно беше от началото, но майсторът си знаеше работата. За мене най-важното беше неговото — разказа Иван Генев, Бяхме на твърда запла. Исках да науча учениците на истински занаят затова бях много внимателен. И успях. Пристигнем ли сутрин на обекта, ще си кажем кой какво му тежи, с една дума. . . другарска критика. Търсехме причините за слабостите, за грешките, идт изоставането. Споменът на бригадир го

върща назад към строителните скелци. Та нали от техните ръце бе построен ДКК „Република“, вибробетонния завод. . . и още много жилища. И ето че всички това не остава незабелязано. Бригадирът Иван Генев получава през 1956 година висока оценка и бе награден със значката „Отличник на министерството на строителите“. Благодарната творческа амбиция не го напуска. Всички рсшават да се включат в движението за комунистически труд. Животът на бригадата започва да тече в ново корито. Нужни са повече знания, повече умения, нужен е опит. Четат се вестници, списания, обсъждат се книги, разискват се нови начини. Бригадата си построява ялбу на работното място. Започват редовни производствени съвещания, последва обещание да се работи по почивна на Ленинградските строители за предаване сградите с гаранционен паспорт.

Дните, тези вечни спътници, неусетно минават един след друг. Под ръцете на майстори-езникват строеж след строеж. Израства и новият вибробетонен завод. Бригадирът е все

тъй строг и внимателен. Когато му все повече се забравя, когато му е младежко. Пък и как да не се радва. През 1961 година бригадата му е удостоена със званението „Бригада за комунистически труд“. Хубаво и забележително събитие. Както всички забележителни събития от живота на бригадата така и това се записва в бригадиния дневник.

Има дни, които не се забравят. Една първомайска вечер ще остане винаги паметна в живота на Иван Генев. Читалищният салон е препълнен с хора. Светлините празнично блестят. Другарите му го поздравяват усмихнати с празника. Нескритата радост го обхваща и него ветеранът-строител. Но нещото особено, някаво трепетно очакване го вълнува. В първомайския доклад се споменават много имена, отчитат се реди постижения и извездя неговото име. Докладчикът спира, поема си дъх и тържествено съобщава: „Награждава се със сребърен орден на труда“. . . гръм от ръкопляскания. И ето, че той става и като в сън, тръгва към трибуна.

В. АНТОНОВ

„Да пропандира сред работниците своите идеи, програмата и тактиката на социалната демокрация да развие класовото им съзнание, да им укаже на класовата борба, като най-вярно средство за подобрене на тяхното положение, и за освобождението им от експлоатацията — такава е задачата на този вестник.“

В „Работник“ год. I, № 1 от 1 ноември 1892 година... ТАЗИ основна задача си поставя в своята програмна статия в „Работник“, излязъл с първия си брой преди 70 години на 1 ноември 1892 година. Решение за издаването му се взело на Втория конгрес на БСДП, състоял се през 1892 г. в гр. Пловдив. Като пише в Приносът за решението на конгреса, Благоев се спира и на това: „Конгресът окончателно реши, щото веднага след приключването му, Общият съвет на партията със седалище в Търново да почне издаването на политически орган на партията — вестник под названието „Работник“, в който да се отпечатва и приетата от конгреса програма и уставът.“

Необходимо е обаче да се отбележи, че създателят и идеен ръководител на вестника е Димитър Благоев. Неговото участие се вижда в 68-те публикувани негови статии. Те се отличават с принципиално и безкомпромисно отрицателно отношение към буржоазията, към нейните възгледи. От бр. 1 до бр. 15 от 6. II. 1893 г. в „Работник“ е печатан в гр. Коларовград. След това се наложило печатницата да бъде преместена в Търново. Тук било седалището на Общия съвет на партията и редакцията на вестника. От Търново Общият съвет, редакцията и печатницата били преместени в София. От бр. 31 от 2 юли 1894 година до последния брой вестник „Работник“ се печата в София. В Търново печатницата по името на вестника се наричала също „Работник“.

Хр. НУРЛОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ЗАЩИТНИК НА МИРА И ПРО РЕСА

На 7 ноември прогресивното човечество ще отбележи 45-та годишнина на Октомврийската революция. Една рождена дата, която стана повратна точка в развитието на народите. На международната арена се появи съветската държава, чието влияние върху историческия ход на събитията става все по-чувствително и резултатно и днес съветският съюз е мощен фактор, който заедно с останалите миролюбиви и прогресивни сили все повече определя международното развитие. Това особено ярко пролича миналата седмица, когато париските действия на американските империалисти в Караибско море доведоха света до рба на катастрофата. В тази най-остра криза от края на войната насам победата ленинските принципи за мирното съвместно съществуване в епохата на прехода от капитализма към социализма.

Може би е още съвсем рано да се прави окончателна равностметка на досегашните резултати от постигнатото компримисно разрешение на конфликта. Обаче за всеки трезвомислещ човек едно е безспорно: Съветският съюз отново продемонстрира своята провъзгласяна още през октомври 1917 година политика на мир. Нека не забравяме: и най-върлите противници на комунизма признават, че времето работи за комунизма, че историята бележи неминуемата гибел на капитализма. И в това отношение революционна Куба е блестящ пример. Да си припомним само, че до преди две години американският империализъм смяташе революцията в Куба като случайно и временно явление. А след като революционна Куба стъпи здраво на краката си, Вашингтон отново хранеше илюзии, че с две гилйди наемници ще може да върне кубинския народ в яре-

На спортния комплекс

Много приятели на игрите с ръчна топка изпълниха в неделя трибуните на спортния комплекс „Юнак“. Хубавото, необичайно топло за сезона време, и разнообразната спортна програма направиха комплекса място за истинска олимпиада.

От двете страни на волейболната мрежа първи застанаха шестористи на физкультурните колективи при окръжните народни съвети от Варна и В. Търново. Домакините победиха с 3:1.

Богат спортен ден

Неделният ден в Павликени изобилствуваше с разнообразни спортни прояви.

Първи застанаха на спортната площадка мъжките волейболни отбори на „Червено знаме“, Павликени и „Етър“ в Търново. Срещата бе за първенство на „Б“ окръжна група. Победиха домакините с 3:2 гейма.

За първенство на „А“ окръжна група се срещнаха баскетболните отбори на „Червено знаме“ и с. Ресен. Домакините отново постигнаха убедителна победа — при жребите 62:7 и при мъжете — 99:22.

В чест на Осмия конгрес на БКП се състояха пионерите от I и II основни училища в града.

Спортният ден завърши със срещата за златно първенство между юношките футболни отбори „Червено знаме“ и „Левски“ Лясковец, която завърши при резултат 6:0.

И. ДРУМЕВ, дописник

Успех на юношите

В таблицата за временното класиране във В. Търновската зона все още лачело са младите футболисти на „Етър“.

Те издържаха с чест неделното изпитание срещу „Раковски“ (Севлиево). През деветдесетте минути домакините явно превъзходиха и създадоха многобройни голове, положения пред вратата на севлиевци.

С гол, постигнат от Т. Марков (11), победата спечели отборът на „Етър“.

Нови книги

*** Устав на българската комунистическа партия (проект) стр. 28, цена 0,05 лева.
Иордан Бойчев — Пропандата на политическата икономия и икономия връзка с живота стр. 86; цена 0,16 лева.
Боян Иванов — Нашата заводска партийна организация стр. 72; цена 0,16 лева.
*** На новото и чедния опит — широк път (Сборник) стр. 76; цена 0,16 лева.
Иван Давков — Който не работи не трябва да яде — стр. 64; цена 0,16 лева.
*** За ниска себестойност на продукцията на химическата и каучукова промишленост, стр. 48; цена 0,08 лева.
Иван Делало — Ежедневно отчитане на себестойността стр. 56; цена 0,09 лева.
*** Факти за Западен Берлин, стр. 204; цена 0,48.

Интересна игра се разви в срещата за окръжно първенство между младите волейболни отбори на Спортната школа във В. Търново и „Левски“ Лясковец. С 3:1 (12:15, 15:11, 15:13) се наложиха търновци.

Много оспорвано премина двубой между женските баскетболни отбори на „Академик“ (Свищов) и местния „Етър“. По-спокойни и рутинирани свищовляни успяха да задържат минимална си аванс дори и в края на срещата, когато останаха с три състезателки. Краен резултат — 35:32 (23:20) за „Академик“.

Хубав завършек на състезателния предбед бе срещата за златно първенство на „Етър“ с „Раковски“ Севлиево (мъжките). Етърци заиграха лошо. Особено неудачно се представя Хр. Тодоров (13), който проигра много анци на отбора си и пропусна чисти положения под противниковия кош.

Едва след почивката търновските баскетболисти установиха надмощие и си осигуриха голяма победа — 78:40 (30:20). Най-добре играха Ст. Симеонов (12) и Н. Денев (10).

Ал. Томев

Тревожен сигнал

В редакцията се получи тревожно писмо. В заседанието си на 25 октомври зоналната комисия в Плевен, която ръководи състезанията в зона „Янтра“, е разгледала инцидента по време на срещата между отборите на Държавни захарни заводи и „Левски“. Лясковец на 21 октомври в Г. Оряховица.

Конисията наказа с лишаване от състезателни права за 6 месеца състезателя от ДЗЗ Борис Тодоров, който е на гръбна странична съдия и нанесъл побой над противников състезател. За ритане на главния съдия се лишават от състезателни права за 1 месец Стефан Венков от същия отбор. И капитанът на отбора на ДЗЗ Михаил Иванов няма да участва в състезания един месец, тъй като е обидил съдията.

Ръководството на физкультурния колектив при ДЗЗ и сечията по футбол се задължават да разглеждат обстоятелствата и осигуряват заедно образцов ред за провеждане на срещите за първенство. Да не се допуска на състезанията Георги Тодоров, който като член на охраната на въпросната среща, се е държал неприлично и е прецед на съдиите и секретаря на състезанието да извършават задълженията си.

ТАБЛИЦИ

За класирането на „Б“ окръжните групи към 28. X.

Table with 2 columns of team names and scores. Includes teams like Първомайци, П. Сеновец, Асеново, Бельковец, Самоводене, Константин, Върбица, Камен, Сушица, Янтра, Руховци, Оряховица, Козловец, Вардим, Патреш, Алеково, Дьскот, Недан, Бутово, Масларево, Сливово, Страхилово, Раданово, Володей.

РЕЗУЛТАТИ от срещите, състояли са на 28 октомври. Първомайци — Оряховица 3:0; П. Сеновец — Върбица 8:0; Руховци — Бельковец 0:8; Камен — Константин 3:0; Сушица — Асеново 0:1; Янтра — Самоводене 2:4.

ПО ПРАВКА

В информацията „Да достигнем и наднимем успехите на първенците от 1962 г.“ за окръжното съвещание по почина на Ловешки окръг, поместена в бр. 130 от 30 октомври 1962 година на втората колона 17 ред отдолу нагоре да се чете: „Механизаторът Никола Ангелов от ТКЗС с. Караисен...“

ДЗС — ЛЯСКОВЕЦ, ФИЛИАЛ ПРИСОВО ТЪРСИ Строителни работници. Заплащане по норми и разценки. Квартира и храна осигурени. Постъпване веднага. Справка: с. Присово — Управлението на филиала.

Диплом № 786 от 2. VII. 1962 г. на Марина Йорданова Колева, издаден от Първо средно училище „Иван Вазов“ гр. Димитровград, Хасковски окръг да се счита за невалиден.

„Опознай Родината, за да я обикнеш“ ДСП „Балкантурист“ — В. Търново организира с лунсоните автобуси екскурзии из страната с престои един ден в Букурещ. Специална екскурзия се организира за мача Букурещ — Мадрид на 25 ноември 1962 година. Екскурзиантите се ползват от ношуване и храна в клоновете на ДСП „Балкантурист“ с намаление. Справки и записвания на телефони 23—91 и 23—92 ДСП „Балкантурист“ — В. Търново

ВАЖНО! ВАЖНО! ГТП „НАРМАГ“ — В. Търново пусно в продажба в специализирани си магазини за перални на ул. „В. Левски“ № 10 различни видове вносни перални — съветски „Рига“, „Тула“, „Рефтруд“, чехски — „Рамо“, полски и др. В същия магазин се пролават и съветски телевизори „Рубин“ и български — „Опера 3“, богат избор на радиоприемници „Симфония“, „Мелодия“, „Чайка“, „Маестро“, „Комсомолец“ и др. ПОСЕТЕТЕ МАГАЗИНА!

МАСОВО ОБУЧЕНИЕ ПО ДИСЦИПЛИНИТЕ В ДОСО

Днес по предприятия и учреждения, в организациите, кварталите и ТКЗС, първичните организации на ДОСО в окръга тържествено откриват новата учебна година.

Богат и разнообразен е учебният план на В. Търновската окръжна организация. Затова месеци наред книги оживява подготвителна работа. Сформирани са хиляди учебни звена. В учебно методическите сборници ръководителите опресниха познанията си. Обзавежда се с необходимата материална част учебните кабинети.

Около 3.000 души през новата учебна година ще участвуват в звената по приложна електротехника. За пръв път радиоклубове във В. Търново. Г. Оряховица и Павликени изградиха учебни форми по телевизия. В тях слушателите ще се запознаят с елементарните правила за бораване с телевизийните приемници; настройка, захранване, експлоатация. Предвижда се да се подготвят и повече от 80 души по професионална радиотехника за нуждите на радиопромишлеността, още толкова професионални електротехници, близо 500 радиолобители.

Народната армия и предприятията в окръга ще разполагат с нови 330 професионални шофьори III клас. За пръв път професионални шофьори

ще се подготвят и в авто-мото клуба на ДОСО в Павликени, където със съдействието на ТКЗС, ще завършат курс 30 млади кооператори. Ще добият правоспособност над 1630 любители шофьори и близо 2000 мотористи в окръга.

Не е малък броят и на младите и девойките, които ще изучават морските дисциплини. Стотици плувци и гребци, водомотористи, корабни екипажи, сигналчии, морски моделисти — такава е програмата на Морския клуб в Свищов за 1962/1963 учебна година.

Почти във всяка общинска организация ще се води обучение по авиомоделизъм, в което са включени повече от 620 души, предимно пионери. В учебния план на Аеро клуба в Г. Оряховица се предвижда да се привлечат и обучат нови ларашустици.

В клубовете и организациите на ДОСО ще се подготвят и десетки стъдни, тренъори и разведници по стрелба, радиолобителиски спорт и мотоциклетизъм.

В своята отговорна работа по подготвя на населението за отбрана на Родината, първичните организации, общинските и градските комитети на ДОСО ежедневно чувствуват помощта на партийните комитети на цялата обществност в окръга.

ВАЖНО

за читатели и разпространители на списание „Партиен живот“

От началото на 1963 година

списание на Централния комитет на БКП ще продължи да излиза в 18 книжки и в увеличен обем — 6 коли (96 страници) всяка отбодна книжка.

И през новата — седма годишнина „Партиен живот“ ще продължава да съдействува за повишаване авангардната роля на партийните комитети и организации, на комунистите във всички области на нашия обществени, стопански и културен живот, като разработва насъщите въпроси на партийната работа в най-тясна връзка със задачите на социалистическото строителство, ще осветява марксистко-ленинските принципи, върху които се изгражда вътрешният живот на партийните организации.

Като реши да се увеличи обемът на сп. „Партиен живот“ ЦК на БКП даде указание от новата годишна редакцията да обръща особено голямо внимание на помощта на пропагандистките кадри, да осветява формите и методите на марксистко-ленинското образование и политическата закалка на комунистите. В него ще намерите методически беседи и указания за работата на пропагандистите, агитаторите и лекторите, тематични планове и литература за лекции, беседи и доклади. Най-добрият

Абонирането се извършва от всички пощенски станции, от пощенските раздавачи, в павликени, за вестници и списания, от междуселските куриери и обществени пълномощници по печата в предприятията, учрежденията, МТС, ДЗС и ТКЗС.

Годишен абонамент — 3 лева. Подписката ще приключи на 20 декември 1962 г. Не пропускайте срока!

Годишен абонамент — 3 лева. Подписката ще приключи на 20 декември 1962 г. Не пропускайте срока!

Годишен абонамент — 3 лева. Подписката ще приключи на 20 декември 1962 г. Не пропускайте срока!

ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец ГЪРСИ 1. Управител на стол IV-та категория 2. Готвач I степен 3. Готвач I степен Заплащане по щатна таблица 132 Справка: личен състав МНОГО ВАЖНО! ИНТЕРЕСНО! Граждани! В складовете на Окръжното търговско предприятие — клон В. Търново се намира в голямо количество мъжка и дамска конфекция, като: Мъжки костюми от габардин 50/2 шевнот 36/2 тип дубле шевнот 32/2 шевнот 28/2 Мъжки балтони от балтон 12/1, 10/1, 8/1 Мъжки пардесюта последни модели от плат пардесю 6/2 и шевнот 32/2 в десени за пардесюта. Дамски рокли от мериносови рокли 13/1 от рокли вафел 50/2. Дамски костюми от габардин 50/2, от шевнот 32/2, от габардин 50/2, целволе и от шевнот 36/2 тип „Дубле“ целволе. Пълна избор на мъжки и дамски шифтери производство на ДИП „За готово облекло“ — гр. В. Търново. Мъжки сака от плат спортно сако в различни модели и десени. Мъжки панталони от шевнот 24/2, 32/2, 36/2 тип „Дубле“, габардин 50/2 в най-различни десени. Мъжки полушуби от дебел шаек и от балтон 8/1 в два модела без кожена подплата. Мъжки мушамы за дъжд от гумирана ангина. ГЪРСЕТЕ СЪЩИТЕ ПО МАГАЗИНИТЕ НА ГТП „НАРОДЕН МАГАЗИН“ гр. В. Търново и магазините на потребителните кооперации в селата. Ако в магазините няма от същите изисквания от продавачите да ги доставят от складовете на ОТП клон В. Търново. Граждани, КУПУВАЙТЕ ГОТОВИТЕ ОБЛЕКЛА, ДОСТАВЕНИ ОТ ОТП клон В. ТЪРНОВО. 3-2 АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Народно стопанство“ — 24.59; отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59; канцелария — 31.28; коректори и дежурен редактор 24.89